

บทสรุปผู้บริหาร

ชื่อโครงการ สถานภาพและบทบาทสถานีโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกใน 5 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส)
Statuses and Roles of the Local Cable Televisions in the 5 Provinces of Southernmost, Thailand [Songkla, Stun, Pattani, Yala and Narathiwat].

ชื่อผู้วิจัย นายภีรกาญจน์ ไคนุ่นนา นางสาวศุภราภรณ์ ทวนน้อย
คณะวิทยาการสื่อสาร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
โทรศัพท์/โทรสาร: 073-349692

ได้รับทุนสนับสนุนโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมในภาคใต้ของประเทศไทย
[Southern Thailand Empowerment and Participation (STEP) Project]

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ประกอบด้วย (1) การสำรวจจำนวน (2) สถานภาพ และ (3) บทบาทของสถานีโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก ใน 5 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) มีระเบียบวิธีการวิจัยด้วยการใช้การสำรวจเชิงปริมาณ ซึ่งมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล การสัมภาษณ์เชิงลึก มีแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล มีขอบเขตการวิจัย คือ ผู้ประกอบการเคเบิลทีวีท้องถิ่น จำนวน 13 แห่ง เก็บข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน พ.ศ.2553-กรกฎาคม พ.ศ.2554

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง มีจำนวนทั้งสิ้น 13 แห่ง ในจำนวนนี้มี 3 แห่งที่มีผู้ประกอบการรายเดียวกัน จังหวัดที่มีผู้ประกอบการเคเบิลทีวีมากที่สุด คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 4 แห่ง จังหวัดยะลา จำนวน 3 แห่ง จังหวัดสตูล ปัตตานี และนราธิวาส จังหวัดละ 2 แห่ง

สำหรับสถานภาพทางธุรกิจของผู้ประกอบการเคเบิลทีวีท้องถิ่น พบว่า ระดับยืนหยัด คือ มีรายรับสูงกว่ารายจ่าย ร้อยละ 1-20 และพอเลี้ยงกิจการ คิดเป็นร้อยละ 62.5 อันดับสอง คือ ระดับพึ่งพิง คือ มีรายรับไม่เพียงพอกับรายจ่าย และต้องนำรายได้ส่วนอื่นมาจุนเจือ คิดเป็นร้อยละ 25.0 และอันดับสุดท้าย คือ ระดับเข้มแข็ง คือ มีรายรับมากกว่ารายจ่ายร้อยละ 20-30 และมีกำไรในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 12.5 โดยมีการจดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ บริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 37.5 และอันดับสุดท้าย คือ วิสาหกิจส่วนบุคคล (ไม่ได้จดทะเบียนเป็นบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล) คิดเป็นร้อยละ 12.5

รายได้เกือบทั้งหมดของผู้ประกอบการเคเบิลทีวีมาจากค่าสมาชิก คิดเป็นร้อยละ 82.7 รองลงมา คือ รายได้จากโฆษณา คิดเป็นร้อยละ 16.7 และอันดับสุดท้าย คือ รายได้จากการทำงานอื่นมาจุนเจือ คิดเป็นร้อยละ 0.6 สำหรับสมาชิกของเคเบิลทีวีท้องถิ่นมีตั้งแต่ 201-400 คนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมา คือ จำนวนสมาชิก 1-200 คน 601-800 คน และ 800-1000 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 เท่ากัน

บทบาทของสถานีโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกใน 5 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง พบว่า ผู้ประกอบการประเมินองค์กรของตนเองว่า เป็นองค์กรทางธุรกิจทั่วไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองลงมา คือ เป็นเวที

สาธารณะของทุกคน เป็นที่พึ่งของคนในท้องถิ่น เป็นศูนย์รวมความบันเทิงที่หลากหลาย เป็นผู้นำความแปลกใหม่ด้านอาหารรายการแก่ท้องถิ่น และเป็นผู้นำในการนำเสนอกีฬาท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 11.5 เท่ากัน อันดับสาม คือ เป็นเป็นสถาบันเพื่อสังคม เป็นครูผู้ให้ความรู้ คิดเป็นร้อยละ 7.7 เท่ากัน อันดับสี่ คือ เป็นสุนัขเฝ้าบ้าน กับสื่อสารความบันเทิงคู่บ้านคุณ คิดเป็นร้อยละ 3.9 เท่ากัน

บทบาทการเฝ้าระวังภัยของผู้ประกอบการเคเบิลทีวีท้องถิ่น พบว่า ในช่วงวิกฤติของสังคมท้องถิ่น โดยเฉพาะการเกิดน้ำท่วมในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สถานีโทรทัศน์เคเบิลท้องถิ่นได้มีบทบาทในด้านการเฝ้าระวังภัยใน 3 ระยะ คือ ก่อนภัยมา เมื่อเกิดภัยขึ้น และการฟื้นฟู ขณะที่บทบาทด้านการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่นเพื่อสร้างความเข้าใจในท้องถิ่นนั้น มีเป็นประจํามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.0 บทบาทในด้านการแก้ไขความขัดแย้ง มีเป็นครั้งคราวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0

ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของผู้ประกอบการเคเบิลทีวี ประกอบด้วย การขาดแคลนบุคลากรทางด้านการสร้างสรรค์เนื้อหาข่าวและรายการ บุคลากรขาดประสบการณ์และแรงจูงใจ การแข่งขันของผู้ประกอบการเคเบิลผ่านดาวเทียมที่รุกตลาดในท้องถิ่น และกฎหมายที่เกี่ยวข้องยังขาดความชัดเจน

Prince of Songkla University
Pattani Campus